

ΜΗΧΑΛΗΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκτὸς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαρ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

ΚΑΙΡΟΝ, 2 Μαΐου. Ὁ λόρδος Δούφφεριν ἀνεχώρησε διὰ Κων(σταντι)πόλιν.— Διαδίδεται ὅτι, πρὶν ἀναχωρήσῃ, υπέγραψε σύμβασιν διὰ τὴν κατοχὴν τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἐπὶ πενταετίαν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

Πῶς ἀπὸ μιᾶς κλοπῆς προῦλθεν εἰς μέσον τραγωδία ὀλόκληρος, μόλις καθαρθεῖσα διὰ δύο πυροβολισμῶν καὶ ἑνὸς τραυματίου, μόνον οἱ λευκοὶ τοῖχοι τῆς αἰθούσης, ὅπου ἡ Διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας, τὸ γνωρίζουν. Ἐκ τῶν τεσσάρων προσώπων τῆς τραγωδίας, τοῦ σύζυγου, τῆς συζύγου, τῆς μητρὸς καὶ πενθερᾶς, τοῦ ὑπηρετοῦ, ὁ πρῶτος μόνον δὲν εἶχε διαυγῆ συνείδησιν τῶν τεκταινομένων, ἀλλ' ἦσαν ὁ νοῦς του καὶ ἡ καρδιά του συννεφισμένα πρὸ πολλοῦ, μετὰ πόνου, μετὰ πείσματος, μετὰ φόβου, μετὰ δισταγμοῦ, μετ' ἀγωνίας παρακολουθοῦντος τὴν σκοτεινὴν γραμμὴν εἰς ἣν δὲν ἐβλεπε μὲν, ἀλλὰ ἠσθάνετο, ἐμάντευε, — οὐδὲν μαντικώτερον τῆς ψυχῆς τοῦ ἀπατωμένου — διολισθαίνουσαν τὴν σύζυγόν του ὡς σκιά, ὡς φάντασμα, ὡς ἰνδαλμα, ἀλλὰ μετὰ τίνος συνολισθαίνουσαν, παρὰ τίνος ὄθουμένην, ὑπὸ τίνος ἀπατωμένην, ἢ αὐτὴν ὄθουσαν, αὐτὴν βιάζουσαν, αὐτὴν παραπλανῶσαν; Αὐτὸς καὶ ἡ ψυχὴ του, δύο σύντροφοι ἀμειλίχως ἠνωμένοι, ἀδυσωπῆτως ἀδιάσπαστοι, ἀπέκαμον πλέον ὡς κατάδικοι κυλιόντες τὸν λίθον περὶ τὴν αὐτὴν ὑποψίαν, μὴ δυνάμενοι νὰ τὴν συλλάβωσιν ἐπ' αὐτοφῶρῳ, μὴ δυνάμενοι νὰ τὴν διώξωσιν πετρομένην ὡς νυκτερίδα ἀνωθέν των ἢ νὰ τὴν ἀποκτείνωσιν πετροφοῦστα. Οὔτε εἰς τὸν ἀδελφόν του εἶχεν ἐκμυστηρευθῆ τίποτε ὁ γενναῖος μάρτυς, ἀγωνιζόμενος καὶ σφαδάζων καθ' ἑαυτὸν, κατὰ μόνας. Τὴν τελευταίαν ἀκόμη ὥραν ὁ ἀδελφός του ἤρῳτα τὸν ἑραστὴν Χανιώτην περὶ κλοπῆς, αὐτὸς δὲ μόλις ἔλεγε :

— Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι κλοπῆ, τὸ ζήτημα εἶναι ἄλλο, τὸ ὁποῖον δὲν μπορῶ νὰ πῶ.

* *

Ἄντιστρόφως ἀντίθετοι εἶναι αἱ καταθέσεις τοῦ ὑπηρετοῦ Χανιώτη μετὰ τῶν ἐξαγομένων τῆς ἀνακρίσεως. Τὰ ἐξαγομένα τῆς ἀνακρίσεως εἶναι περίπου ταῦτα.

Ἡ σύζυγος εἶναι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τοῦ ἀκροτέρου χωρίου τοῦ Βοσπόρου τοῦ πρὸς τὴν Μαύρην Θάλασσαν, λεγομένου Στένη. Ἐκεῖ ζητητέος ὁ πρῶτος αἴτιος τῆς καταστροφῆς ὁ πρῶτος αἴτιος τῆς τραγωδίας εἶναι ὁ πρῶτος ἑραστής διότι ὁ εἰκοσιπενταετής ὑπηρετὴς Γεώργιος Χανιώτης, ξανθός, γαλανός, μετ' γλυκεῖς ὀφθαλμούς, ροδινωτὴν φυσιογνωμίαν, ἀκόμη καὶ τώρα μετὰ τὴν πληγὴν ἦν εἰς τὸν πρᾶχλον ἔχει, χαρακτηριστικὰ λεπτότατα, ὠραία, κασταναῶς ὀφρῶς καὶ λεπτὸν μύστακα, φυσιογνωμίαν ἐν γένει χαρίεσσαν, καταγόμενος ἀπὸ τὸ ρομαντικόν, εὐάερον, γραφικώτατον, βουνοστεφές καὶ λοφοστεφές χωρίον τῆς νήσου Πάρου, καλούμενον Λεύκες, τὸ μόνον χωρίον ὅπου δύναται τις νὰ φάγη τὰ ἡδονικώτερα χοιρίδια τοῦ γάλακτος, ὁ Γεώργιος λοιπὸν Χανιώτης, ἐγγράμματος, ἐξυπνος, χαρακτῆρος νησιωτικοῦ ρευστοτάτου εἶναι ὁ τρίτος ἑραστής καθ' ἃ αὐτὸς λέγει διότι μετὰ τὸ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κεντρικοῦ οὗτος εἰπεῖν ἑραστοῦ ἐμεσολάβησε, καθ' ἃ κατέθεσεν πρὸς ἡμᾶς ἐξετασθεῖς ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ, δευτέρου ἑραστής, ὑπηρετὴς καὶ αὐτὸς ὡς τριανταδύω ἐτῶν, Ἀλκιβιάδης τὸ ὄνομα, μεθ' οὗ, καθ' ἃ ὁ ἴδιος λέγει, συνελήφθη ἐπ' αὐτοφῶρῳ ἡ σύζυγος ὑπὸ τῆς δούλας. Ὁ ἑραστής οὗτος, — ὁ πρῶτος — φαίνεται ὅτι ἀπολαμβάνει τοῦ ἔρωτος μὲν τῆς συζύγου, τῶν συμπαθειῶν δὲ καὶ τῆς εὐνοίας τῆς μητρὸς. Κακὴ μήτηρ πάντοτε γεννᾷ κακὴν κόρην. Ἴσως μάλιστα ἐπρόκειτο ἀντὶ τοῦ Ἀσλάνη ἢ Ἀθηνᾶ — διότι οὕτως ὀνομάζεται ἡ σύζυγος — νὰ λάβῃ σύζυγον αὐτὸν τὸν ἑραστήν. Καὶ τώρα ἡ μεταμέλεια ἐγέννησε τὴν προδοσίαν ἐκ συστάσεως θυγατρὸς καὶ μητρὸς.

* *

Ἐδῶ συμπληροῦμεν τὰς πληροφορίας ἡμῶν ἐκ καταθέσεων τῆς παθούσης, ἃς ἐλάβομεν διὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας κ. Κορσονάκου, ὅστις εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἐνήργησε καὶ ὡς πατήρ καὶ ὡς ἱππότης, ὡς σωματοφύλαξ